Р Е Ш Е Н И Е
№ 3668

гр. София, 02.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 20 състав,** в публично заседание на 23.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1735** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Б. К., гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН] с разрешен от Д. адрес [населено място], [улица] и съдебен адрес С., [улица],вх.”А”,ет.2,чрез адв. С. Д. срещу решение № 3140/16.12.2013г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (Д. при МС), с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение като издадено при съществено нарушение на административно – производствените правила и материалния закон. Конкретните доводи се свеждат до твърдения, че административният орган е игнорирал факта, че причините на търсещия закрила да напусне М. са свързани със страха му от съществуващия в М. - в северната й част- въоръжен конфликт. Не са изложени подробни мотиви за сигурността на държавата по произход. Посочва, че причините за напускането му на страната са свързани с наличието на заплаха за неговия живот, сигурност и свобода. Жалбоподателят е непридружен непълнолетен, баща му е убит през 2012г., а майка му е в неизвестност. Няма братя и сестри. Излага доводи, че ситуацията в М. е кризисна, местното население е подложено на терор от ислямистките групировки. Смята, че животът му в М. е застрашен дори от факта на самото му евентуално пребиваване там. Счита, че разминаването в посочените от него факти от бежанската му история се дължи на нежеланието на ответника да изясни съществуващите непълноти, на основание чл. 75, ал.2 от ЗУБ. Твърди и нарушения на

чл. 35 от АПК в хода на административното производство, които са обосновали неправилен извод за липса на предпоставките за предоставяне на хуманитарна закрила.
В хода на съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа доводите, изложени в жалбата.
Оспорващият, редовно призован не се явява в проведените две съдебни заседания.
Ответникът- зам председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, не заявява становище оспорването.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.
Административен съд, С. - град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:
Жалбата от 30.01.2014г. е процесуално допустима като подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в преклузивния 14 – дневен срок по чл. 87 от ЗУБ, считано от връчването му на 22.01.2014г.
При разглеждането й по същество и след проверка законосъобразността на обжалваното решение съгласно чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК, съдът намира следното:
Административното производство по ЗУБ е било образувано по подадена молба за предоставяне на статут, с вх. № 1756824.07.2013г. на Д.-МС, от чужденец, представящ се за гражданин на М. с имена Б. К.. На същата дата чужденецът е регистриран като Б. К., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място],М., гражданин на М., бамбара по народност, вероизповедание-мюсюлманин, неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ, тъй като той не е представил документ, удостоверяващ самоличността му. Б. К. е непридружен непълнолетен и в хода на производството пред Д.-МС на 13.08.2013г.-дата на първото интервю, се е представлявал от Т. П. П., социален работник в отдел”Закрила на детето”, дирекция „Социално подпомагане”-К. село, област С.-град, назначена със заповед № ЗД-РД-09/92/12.08.2013г. на директора на Д”СП”-К. [населено място] е втора заповед № ЗД – РД/09/223 от 05.12.2013 г. от директора на ДСП – К. село при Агенция социално подпомагане, с която на основание чл. 15, ал. 7 от Закона за закрила на детето и чл. 25, ал. 5 от ЗУБ са определени М. М. и Т. П., на длъжност „социален работник” в отдел „Закрила на детето” в Дирекция „Социално подпомагане” – К. село, да представляват непридруженото непълнолетно дете Б. К. в производството пред Д..
На 24.07.2013 г. чужденецът е запознат чрез писмени указания, в превод на френски език, който е разбираем за оспорващия, за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци.
С решение № 5199 /06.10.2013 г. на решаващ орган при Д. е образувано производство за предоставяне на статут в Република Б. на Б. К., връчено на 03.12.2013г.,което не е обжалвано и е влязло в сила на 11.12.2013 г.
Изискано е и е получено становище, рег. № Т-6275/29.08.2013 г. от държавен агент при Д., в което е заявено, че Д. не възразява да бъде предоставена закрила в Република Б. на Б. К., в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.
С Б. К. са проведени интервюта на 13.08.2013 г. и на 14.12.2013 г. от длъжностно лице

от Д., с участието на преводач от френски език и в присъствието на социалния работник, Т. П. на първата дата и М .М. на втората дата, при които той заявил, че през месец юни 2012 г. е напуснал М., нелегално, и след последователен престой и преминаване през А. и Т., отива в Г., където остава около една седмица. На 03.01.2013г. е задържан западно от с. В.Поляна от българските гранични власти, тъй като преминава границата без разрешение на органите на МВР и не през определените за целта места. Чуждият гражданин мотивирал молбата си за закрила с общата обстановка в М. - въоръжен конфликт между ислямистите и християните. Посочва и лични причини, свързани с баща му, който бил убит през 2012г.,но не знае как точно, а майка му изчезнала през същата година. Поради тези обстоятелства напуска страната, заявява че не е посещавал училище и е работил като автомонтьор в сервиз за камиони в [населено място]. Не е посещавал училище, няма роднини, братя и сестри в М.. Жалбоподателят заявява, че не е имал проблеми с официалните власти в родината му, че не е арестуван, не е осъждан, не е член на политическа партия или организация в държавата си по произход, както и не е бил лично заплашван и не му е упражнявано насилие, не е имал проблеми в страната му на произход, свързани с неговата етническа или религиозна принадлежност. След проведените интервюта с кандидата, както и приложените справки, с вх. № 01-4796/28.06.2013 г. и вх. № 01-6160/19.08.2013г. на Дирекция „Международна дейност е Европейски бежански фонд " на Д., е изготвено становище от експерт в РПЦ – С., рег. № 10626 от 16.12.2013 г., с което е предложено да се откаже статут на бежанец и хуманитарен статут на Б. К.. С оспореното в настоящото производство решение № 3140/16.12.2013г. на председателя на Д. е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на Б. К., на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. В решението са изложени мотиви, че заявените от молителя факти и обстоятелства в хода на административното производство, не сочат причина за напускане на държавата по произход, която да представлява предпоставка за предоставяне на статут на бежанец. Не се твърди информация, която да обоснове извод за риск от преследване или тежки посегателства спрямо чужденеца. Направен е извод, че не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне на статут на бежанец на чужденеца, тъй като не се установяват данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплаха, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Изложени са аргументи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут, като е прието, че Б. К. не е бил принуден да напусне М., поради тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унизително отношение, или наказание. Изложени са доводи за липса на данни за безогледно насилие и въоръжен конфликт в М. . зам.председателят на Д. е изложил данни за ситуацията в М. , като се е позовал на актуални справки, вх. № 01-4796/28.06.2013 г. и вх. № 01-6160/19.08.2013г.,на Дирекция „Международна дейност е Европейски бежански фонд " на Д.-МС. Приел е и че по отношение на чужденеца не са налице предпоставките на чл. 8, ал. 9 ЗУБ и чл. 9, ал. 6 ЗУБ., както че посочените от него лични мотиви за желанието му да живее в Б.,не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл.9,ал.8 от ЗУБ.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка. Приет е и изготвения от директора на дирекция „Социално подпомагане“-К. [населено

място] доклад,изх. № ЗД-1106/08/12.03.2014г.
Решението е неправилно.
При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК), на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.75, ал.1 ЗУБ – зам. председателят на Д., който е овластен по силата на заповед № 03-751/11.12.2013г. на председателя на Д.-МС, с правомощията по чл. 48, ал.1, т.1-4, вкл. от ЗУБ/ да вземе решение за отказ да бъде предоставен статут по чл. 75, ал. 1, т.2 и т. 4 ЗУБ/ ,с изключение на правомощието да отнема статут.
При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма и е мотивирано.
Допуснати са обаче съществени нарушения на административнопроизводствени правила, които са основания за отмяна на оспорения административен акт. От такъв характер са нарушенията, които ограничават правото на защита на лицето и тези, които водят до издаване на административен акт с различно съдържание. Безспорно по делото е, че към датата на подаване на молбата за закрила и към момента на издаване на оспореното решение жалбоподателят е непридружен непълнолетен по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗУБ. Допуснатото съществено нарушение е в посока неизпълнение на вмененото задължение по чл. 15, ал. 8 от Закона за закрила на детето, който намира приложение във всяко административно или съдебно производство. Съгласно сочната разпоредба, детето има право на правна помощ и жалба във всички производства, засягащи негови права или интереси.
В разглеждания случай не са налице данни и не са представени доказателства в хода на административното производство на непълнолетното лице да е обяснено правото му на правна помощ, както и какъв е редът за получаване на такава. Следва да се посочи, че в случая се касае за дете – непридружен непълнолетен, което има гарантирано от закона право на правна помощ. Обстоятелството, че Д. има сключени договори с различни неправителствени организации не води до извода за изпълнение на разпоредбата на чл. 15, ал. 8 от Закона на закрила на детето, тъй като административният орган дори не е разяснил посоченото право на лицето видно от приложените по делото писмени указания за процедурата, която се следва в хода на административното производство. Така констатираното нарушение на процесуалните правила е съществено, тъй като сериозно засяга правото на защита на оспорващия в хода на административното производство, с оглед обстоятелството, че е непълнолетен чужденец, който не използва родния си език, поради което представлява самостоятелно основание за отмяна на оспореното решение. В този смисъл е и константната съдебна практика, изразена в Решение № 15693 от 27.11.2013 г. по адм.д. № 975/2013 г., IIIотд. на ВАС и в редица други решения.
На следващо място, настоящият съдебен състав приема, че решението е немотивирано по смисъла на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ тъй като административният орган не е обсъдил всички относими факти, свързани с личното положение на молителя. В оспорения акт изобщо не са изложени мотиви във връзка с обстоятелството при кого би отишъл непридружения непълнолетен, ако се завърне в страната си по произход. Липсва и изследване на въпроса за положението на молителя в други трети страни/ в които той е посочил,че е пребивавал - А. и Т.. Напротив административният орган се е задоволил само и единствено с изследване ситуацията в страната му на произход, без обаче да извърши преценка на всички относими факти, свързани с личното положение на кандидата, липсва посочване къде би живял оспорващият, ако се завърне в родната

си – при положение, че баща му е починал, майка му е в неизвестност, няма братя и сестри и други роднини. Изложените от административния орган мотиви дали са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ са бланкетни.
Поради изложеното, оспореното решение е незаконосъобразно, като издадено в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон. Делото като преписка следва да се изпрати на председателя на Д. за ново произнасяне по молбата на Б. К.. Кандидатът следва да бъде запознат с правото му на правна помощ по чл. 15, ал. 8 от Закона за закрила на детето и при изразено желание, такава да му бъде осигурена. С чужденеца следва отново да бъде проведено интервю, след осигуряване на правна помощ и с участието на социален работник, както и да му бъде предоставена възможност за среща с психолог. След изясняване на личната история, административният орган следва да обсъди психологическото състояние на чужденеца и доколко то е повлияно от събитията в родината му, както и обстоятелството къде и при кого би живял непълнолетният непридружен при завръщане в страната му по произход – М. и съответно да извърши преценка за наличие на основания за предоставяне на хуманитарен статут.
При този изход на спора съдът не присъжда разноски в полза на оспорващия, предвид че такива не са поискани своевременно .

Така мотивиран и на основание чл.90 от ЗУБ, във връзка с чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 20 - ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 3140/16.12.2013г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, по жалба на Б. К., гражданин на М..
ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на Д. за ново произнасяне по искането на Б. К. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут при спазване на указанията, дадени с настоящото съдебно решение.
Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :